

Kl. 14:25

Line Barfod (EL):

Det er godt nok noget af det mærkeligste, jeg længe har hørt. Altså, det, som er ministerens argumentation, er, at hvis folk bor i en lejlighed, hvor der er plads til dem og deres børn, er det bedre for dem og deres børn, at man skærer deres kontanthjælp ned, så de kan blive sat ud af deres lejlighed, inden de skal til at have et arbejde.

Jeg er altså ikke helt sikker på, at det er den bedste måde at give børn en god, tryk opvækst på, der gør, at de ikke får problemer, når de bliver større. Jeg synes, det ville være langt bedre at sikre, at de mennesker havde råd til at blive i den lejlighed, så deres børn også kunne blive i deres skoler, institutioner osv., frem for at familien skal sættes på gaden.

Det, vi har set, er jo, at antallet af mennesker, der bliver sat ud af deres lejlighed, er vokset eksplosivt, siden man indførte de her nedskæringer på kontanthjælpen. Vi har også set, at det kun er 5 pct. af dem, der er blevet ramt af kontanthjælpsloftet, som er kommet i arbejde, resten er bare blevet fattigere. Og jeg vil anbefale ministeren at gå ind på hjemmesiden loftsramteeksperter.dk, hvor hun kan se beretningerne fra nogle af de familier, som er ramt, og som beretter om, hvor hårdt det er ikke at kunne give sine børn de mest basale ting, ikke at have råd til at holde jul eller fastelavn eller fødselsdage eller noget som helst.

Men jeg kan forstå, at ministeren altså mener, at det er at gøre de her mennesker en tjeneste at sikre, at de kommer til at leve i den fattigdom.

Kl. 14:26

Formanden:

Socialministeren.

Kl. 14:27

Socialministeren (Karen Jespersen):

Det er selvfølgelig det rene vrøvl. Det, jeg beskriver, er, at vi har et helt grundlæggende problem, eller havde det, der gik ud på, at ydelsen var så høj, at det for mange mennesker – i hvert fald en del af dem på kontanthjælp, og det har været diskuteret i årevis – ikke kunne betale sig at tage et arbejde.

Nu er vi jo i den meget gunstige situation, at der er mange ledige job, og derfor er det jo fantastisk vigtigt, at de, der lever på kontanthjælp, får al mulig bistand fra kommunen til at få et arbejde.

Man maler et billede af, at det er sådan, at det er nogle kæmpe nedskæringer i forhold til ydel-

sen, men det er det jo ikke. Man kommer under mindstelønnen, men jo ikke dramatisk. Og det må jo stadig væk være sådan – og det undrer mig altså virkelig, hvis ikke man kan være enig i det – at det selvfølgelig skal kunne svare sig økonomisk at tage et arbejde.

Så er det fuldstændig rigtigt, at der har været nogle tal, som vi skal være ekstremt meget på mærkerne over for. De kommer fra Domstolstyrelsen, og de handler om, hvor mange folk der bliver sat ud af deres lejlighed. Jeg håber, at jeg i løbet af nogle dage kan offentliggøre nogle tal; det ser ud til, at de foreløbige tal er større end dem, der dækker virkeligheden.

Det ændrer ikke ved, at der er et problem, men de hjemløse, som vi havde op igennem 1990'erne og 1980'erne, var jo også for en stor dels vedkommende mennesker, der havde mistet deres lejlighed. Det betyder jo ikke, at vi ikke skal tage det spørgsmål alvorligt i dag, men vi har jo hele tiden haft problemet, og vi er jo godt i gang med at gøre noget ved det.

Kl. 14:28

Formanden:

Så er det fru Line Barfod.

Kl. 14:28

Line Barfod (EL):

Foreløbig stiger tallet jo. Det, jeg taler om, er ikke hjemløse – der kan være mange andre problemer i forhold til hjemløse – det, jeg taler om, er bl.a. børnefamilier.

Selvfølgelig kan man synes, det lyder fint med et slogan om, at det skal kunne betale sig at arbejde; så kunne man jo følge kravet fra de 100.000, der var på gaden i går, og sætte mindstelønnen i vejret. Det ville da være den bedste måde at sikre, at det kan betale sig at arbejde.

Nu ved jeg jo, at ministeren har været minister før og derfor kender reglerne, så ministeren ved godt, at hvis der ligger en vurdering af, at man er klar til at komme på arbejdsmarkedet og man siger nej til et job, så mister man sin kontanthjælp. Og derfor nytter det jo ikke noget at bruge det argument, at de her mennesker er nogle, der ikke vil arbejde, fordi det kan koste dem noget. For hvis de siger nej til et arbejde, mister de hele kontanthjælpen. Derfor kan det ikke være det reelle behov, der er i forhold til de her mennesker.

Hvis de ikke får et arbejde, er det, fordi der er andre grunde til, at de ikke kan klare et arbejde, og fordi arbejdsmarkedet i dag ikke vil acceptere mennesker, der ikke kan yde hundrede procent eller hundrede og tyve procent. Hvis man, som